

[Finansministeren.]

med hensyn til disse besparelser, men jeg vil da gerne føje til, at det hverken var en lovgivende eller administrerende institution, der her blev oprettet. Det var et ad hoc udvalg, som havde til opgave at se på dette og kun dette. Det var ikke dem, der lovgav, for det er dette ting; lovforslagene bliver forelagt her. Det var ikke dem, der administrerede, for det var ministrenes forslag, og det var finansministeriets samling af disse forslag fra ministrene, som blev forelagt for de ni parlamentariske repræsentanter.

Så meget om denne „støvsugerbande“. Så må jeg sige, at jeg håber, vi kan etablere et sådant samarbejde med finansudvalget, at vi både kan fastholde besparelserne og få alternative muligheder belyst.

Der var kun én ting, der gjorde mig ked af det i går, og det var hr. Lysholt Hansens bemærkninger om mit forhold til finansudvalget. Det gør naturligvis indtryk på mig; når han siger, at det i min tid som finansminister er helt galt med finansudvalgets muligheder for at få blot en nødtøftig orientering om de økonomiske forhold. Hvis det skulle stå så galt til, er det i hvert fald ikke udtryk for nogen hensigt fra min side. Efter min erindring har forholdet i det sidste par år snarere været det, at der er tilstillet finansudvalget mere materiale end tidligere, ikke mindst takket være hr. Lysholt Hansens udtømmelige spørgelyst.

Jeg erkender, at det tog nogen tid, før finansministeriet fik samlet alle svarene på de i alt 16 spørgsmål, der blev stillet mig under et samråd den 21. oktober. Nogle af disse spørgsmål var endda delt op i en række underspørgsmål og førte ganske vidt omkring. Jeg kan f. eks. ikke se, at man med rimelighed kunne forvente, at jeg på stående fod ved et samråd skulle kunne give oplysninger om de sidste 10 års udvikling på handelsbalancen og i Nationalbankens valutabeholdninger. Jeg kunne naturligvis have taget et stykke papir med, men så burde man vel nok have sagt til mig, at det var bl. a. det, man ville tale med mig om. Eller om indlænsstigningen i de forskellige pengeinstitutter, hvornår Nationalbanken vil lempe på kreditloftet osv. Spørgsmålet om, hvornår Nationalbanken vil noget, kan jeg naturligvis ikke besvare i et samråd i finansudvalget, og jeg måtte derfor søge oplys-

ninger i Nationalbanken til besvarelse af nogle af disse spørgsmål.

Det kan måske være af interesse, hvis jeg oplyser her, at den samlede besvarelse fyldte 20 tætskrevne sider, og selv om jeg har en ganske god hukommelse, ville jeg ikke være i stand til på stående fod at gengive hele dette stof, heller ikke her i dag. Men jeg går også ud fra, at hr. Lysholt Hansens bemærkninger mere var sagt, fordi der jo skal siges noget ved en sådan lejlighed, og at de vel var et udtryk for, at han havde følt sig stødt.

Jeg takker udvalgets formand for de bemærkninger, han gjorde i den anledning; jeg ønsker det bedst mulige samarbejde med finansudvalget. Men jeg går ikke rundt som et levende leksikon eller en statistisk årbog, og jeg er derfor ikke i stand til uden varsel og uden formulering af spørgsmålene, inden jeg kommer til samråd, at besvare disse mundtligt. Dertil kommer jo, at jeg ved, hvor forsigtig jeg skal være, ikke mindst over for hr. Lysholt Hansen, med at besvare spørgsmål. De skal ikke være blot rigtige, men de skal være 100 pct. rigtige, og jeg ved, hvor vred han kan blive, hvis man skulle træde lidt ved siden af, komme til at være lidt flot med behandlingen af talmaterialet. Så vil han gøre opmærksom på, at han har fået forkerte oplysninger, og de vil selvfølgelig ikke være tilfældigt forkerte, nej, det har været vildledende oplysninger, der så er givet finansudvalget.

Det vil jeg ikke udsætte hr. Lysholt Hansen for, det vil jeg ikke udsætte dette ting for, og derfor vil jeg hellere have formuleret nogle spørgsmål, inden jeg kommer til samråd, end at få at vide: vi vil gerne have en almindelig økonomisk forhandling med finansministeren, og det må han ruste sig til, for når det så bliver til spørgsmål, som ligger uden for mit embedsområde, men f. eks. hører Nationalbanken til, eller det bliver spørgsmål, som simpelt hen er en manuduktion eller en eksamination i Danmarks statistik, så er jeg ikke i stand til at svare.

Jeg kan ikke Danmarks statistik udenad. Vi har haft finansministre, der kunne det, men jeg hører altså desværre ikke til dem.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle bemærkninger om Grønlandspolitikken. Fru Grethe Philip understregede det indtryk, hun